

Hvis Danmark ikke vil give os håb til fremtiden, må vi fralægge os ansvaret for en udvikling, der i det lange løb kan få skæbnesvangre følger både for Sydslesvig og for Nord-slesvig.

Med ærbødighed

Niels Bøgh Andersen.

S. Münchow.

Som svar herpå afgav fem danske politiske partier i fællesskab følgende erklæring:

Foranlediget af de dansksindede sydslesvigeres henvendelse af 9. maj 1949 udtaler undertegnede repræsentanter for Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti, Det radikale Venstre og Retsforbundet på vore partiers vegne, at vi, uanset afvigende meninger om visse spørgsmål vedrørende Sydslesvig, i overensstemmelse med den danske regerings memoranda af 19. oktober 1946 og 31. januar 1947 vedblivende står på den nationale selvbestemmelsesrets grund også med hensyn til Sydslesvig.

Det er en konsekvens af selvbestemmelsesretten, at en befolkning i et nationalt blandet område har ret til med demokratiske midler at virke for at få adgang til at udøve den, og at følgelig ingen af den grund skal kunne udsættes for strafforfølgning eller anden overlast. Vi erklærer at ville støtte en politik, der tilstræber i internationale overenskomster at opnå dette anerkendt for de dansksindede sydslesviger.

Under forhandlinger om en kommende fredsordning for Tyskland vil vi arbejde for, at der fastsættes bestemmelser til sikring af deres frihedsrettigheder.

Vi vil således støtte en politik, der har til formål at sikre de dansksindede sydslesvigeres ret til fri national, kulturel og politisk virksomhed på lige fod med den øvrige befolkning i Sydslesvig. Særlig må der lægges vægt på, at der træffes effektive foranstaltninger til at sikre den praktiske